

Udskriftsdato: mandag den 12. januar 2026

KEN nr 9398 af 15/12/1995 (Historisk)

Ankestyrelsens principafgørelse P-32-95 om hjælpemiddel - personligt tillæg - pension - døvetolk

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: J.nr.: 20296-94

Ankestyrelsens principafgørelse P-32-95 om hjælpemiddel - personligt tillæg - pension - døvetolk

Resume:

Udgifter til døvetolk i forbindelse med ydelse af lægehjælp til førtidspensionist kunne alene dækkes efter reglerne om personligt tillæg i lov om social pension § 17.

Der var ikke mulighed for at dække udgiften efter bistsandslovens § 48, idet personer, der modtager social pension, normalt forudsættes at kunne få dækket deres behov efter pensionslovens regler. Udgiften kunne heller ikke dækkes efter bistsandslovens § 58, da tolkebistand ikke var et hjælpemiddel i lovens forstand.

Kassation:

Principafgørelsen har ikke længere vejledningsværdi

Love:

Lov om social bistand - lovbekendtgørelse nr. 1024 af 13. december 1994 - § 48 og § 58

Lov om social pension - lovbekendtgørelse nr. 521 af 16. juni 1994 - § 17

Vejledninger:

Sikringsstyrelsens cirkulære nr. 200 af 7. december 1981 om tolkebistand i forbindelse med lægehjælp efter sygesikringsloven -

Socialministeriets vejledning nr. 104 af 3. juli 1987 om hjælp efter bistsandslovens § 48 -

Sagsfremstilling:

En gift kvinde, der var tilkendt mellemste førtidspension, søgte om personligt tillæg til dækning af udgifter til døvetolk i forbindelse med egne lægebesøg samt i forbindelse med lægebesøg med sit barn, der led af astma.

Udgiften til denne tolkebistand androg 300 kr. pr. time. Der var behov for ca. 6 tolketimer årlig i forbindelse med hendes egne lægebesøg og 6 - 8 timer årlig i forbindelse med lægebesøg med barnet.

Om pensionistens og ægtefællens økonomiske forhold var det oplyst, at den samlede indkomst var omkring 250.000 kr. årlig, mens de samlede faste udgifter på årsbasis udgjorde omkring 110.000 kr. Kommunen gav afslag på personligt tillæg.

Ankenævnet tiltrådte kommunens afgørelse.

Nævnet begrundede afgørelsen med, at de økonomiske forhold ikke kunne anses for særligt vanskelige i pensionslovens forstand.

I anken til Ankestyrelsen blev det bl.a. anført, at pensionisten ikke havde mulighed for at få dækket udgiften til tolkebistand i forbindelse med lægehjælp efter sygesikringsloven, idet der efter denne lov alene var mulighed for at dække udgifter ved udlændinges behov for tolkebistand.

Sagen blev behandlet i principielt møde med henblik på afklaring af, om der var mulighed for at yde hjælp til døvetolk efter andre lovbestemmelser end reglerne om personligt tillæg.

Afgørelse:

Ankestyrelsen fandt ikke grundlag for at pålægge kommunen at yde personligt tillæg efter lov om social pension.

Begrundelsen herfor var, at der ved vurdering af berettigelse til personligt tillæg skulle foretages en konkret vurdering af pensionistens økonomiske forhold. Det var en betingelse for bevilling, at disse forhold kunne anses for særligt eller ganske særligt vanskelige.

Ankestyrelsen skønnede, at pensionistens og ægtefællens samlede økonomiske forhold ikke var særligt vanskelige i en sådan grad, at der kunne ydes personligt tillæg til dækning af udgiften til tolkebistand på ca. 350 kr. månedlig.

Ankestyrelsen fandt heller ikke, at der var mulighed for at yde betaling for døvetolk efter bestemmelsen i bistandslovens § 48.

Begrundelsen herfor var, at der efter denne bestemmelse i almindelighed ikke kunne ydes hjælp til betaling af ekstraudgifter til personer med vidtgående handicap, såfremt de pågældende modtog social pension, idet personer, som modtager social pension, forudsættes at kunne få dækket deres behov efter pensionslovgivningens regler.

Ankestyrelsen skønnede, at pensionistens behov for tolkebistand ikke var så omfattende, at udgifterne hertil ikke ville kunne afholdes efter reglerne i lov om social pension, såfremt betingelserne herfor i øvrigt var opfyldt.

Ankestyrelsen fandt heller ikke, at der var mulighed for at afholde udgiften til døvetolk som et hjælpemiddel efter lov om social bistand § 58, da tolkebistand ikke var et hjælpemiddel.

Ankestyrelsen tiltrådte således nævnets afgørelse.